YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)
18 päivänä lokakuuta 2001 *

Asiassa C-241/00 P,

Kish Glass Co. Ltd, kotipaikka Dublin (Irlanti), edustajinaan P. Watson, BL, ja solicitor M. Byrne, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-65/96, Kish Glass vastaan komissio, 30.3.2000 antaman tuomion (Kok. 2000, s. II-1885) kumoamista ja kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämien vaatimusten hyväksymistä,

ja jossa valittajan vastapuolena ja muuna asianosaisena on

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään R. Lyal, avustajanaan barrister N. Khan, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukee

Pilkington United Kingdom Ltd, kotipaikka Saint Helens, Merseyside (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajanaan solicitor J. Kallaugher, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. von Bahr sekä tuomarit A. La Pergola ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: A. Tizzano,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Kish Glass Co. Ltd (jäljempänä Kish Glass) on yhteisöjen tuomioistuimeen 15.6.2000 jättämällään valituksella hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuo-

mioistuimen asiassa T-65/96, Kish Glass vastaan komissio, 30.3.2000 antamaan tuomioon (Kok. 2000, s. II-1885; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi Kish Glassin nostaman kanteen, jossa sitä vaadittiin kumoamaan 21.2.1996 tehty komission päätös (asia IV/34.193 — Kish Glass; jäljempänä riidanalainen päätös), jolla oli hylätty kantajan 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus; EYVL 1962, 13, s. 204) 3 artiklan 2 kohdan nojalla 17.1.1992 tekemä kantelu EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan (josta on tullut EY 82 artikla) rikkomisesta.

Kanteen perustana olevat tosiseikat ja asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Valituksenalaisessa tuomiossa esitetään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostetun kanteen perustana olevat tosiseikat ja asiaa koskevat oikeussäännöt seuraavasti:

"1 Irlannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, lasintoimittaja Kish Glass & Co. Ltd (jäljempänä Kish Glass tai kantaja) kanteli — — asetuksen N:o 17 — — 3 artiklan 2 kohdan nojalla 17.1.1992 komissiolle ja ilmoitti, että Pilkington United Kingdom Ltd (jäljempänä Pilkington) ja sen saksalainen tytäryhtiö Flabeg GmbH ovat käyttäneet väärin määräävää asemaansa Irlannin 4 mm:n floutlasimarkkinoilla soveltamalla siihen eri ehtoja kuin muille vastaavien suoritusten ostajille ja kieltäytymällä toimittamasta sille tämäntyyppistä lasia tietyn rajan ylittäviltä osin asettaen sen siten epäedulliseen kilpailuasemaan.

2 Komissio osoitti 14.2.1992 kantajalle asetuksen N:o 17 11 artiklan mukaisen tietopyynnön, johon tämä vastasi 10.3.1992.

3 Komission kehotettua Pilkingtonia ottamaan tähän kanteluun kantaa se väitti, ettei sillä ollut määräävää asemaa floutlasimarkkinoilla ja että se sovelsi alennusjärjestelmää, joka perustuu asiakkaan tärkeyteen, maksuaikoihin ja ostettuun määrään.

4 Kantaja esitti 1.7.1992 komissiolle kommenttinsa Pilkingtonin huomautuksista. Se katsoi, että Pilkingtonin käyttämä asiakkaiden luokitusjärjestelmä oli syrjivä ja että kyseinen yritys oli yli 80 prosentin markkinaosuudella suurin 4 mm:n floutlasin toimittaja Irlannissa eli sen määräävän markkina-aseman kannalta relevanteilla maantieteellisillä markkinoilla.

5 Komissio vastasi kantajalle 9.7.1992, ettei asiakkaiden luokittelu asiakastyypin ja määrän perusteella ollut syrjivää. Kantaja toimitti huomautuksensa näistä väitteistä 10.8.1992.

6 Komissio osoitti 18.11.1992 kantajalle neuvoston asetuksen N:o 17 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä kuulemisista 25.7.1963 antamansa asetuksen N:o 99/63/ETY (EYVL 1963, 127, s. 2268; jäljempänä asetus N:o 99/63/ETY) 6 artiklan nojalla kirjeen, jossa se selosti, ettei ollut riittäviä perusteita hyväksyä sen kantelua ja jossa se kehotti tätä esittämään mahdollisia lisähuomautuksia lopullista kannanottoa varten. Kish Glass toimi tämän kehotuksen mukaisesti.

7 Komissio ilmoitti kantajalle 27.4.1993 pidetyn epävirallisen kokouksen jälkeen 24.6.1993 päivätyllä kirjeellään, ettei sen huomautuksiin sisältynyt yhtään sellaista tosiseikkaa tai oikeudellista seikkaa, joka voisi vaikuttaa komission 18.11.1992 päivätyssä kirjeessä esitettyihin johtopäätöksiin.

Komissio ilmoitti kuitenkin aikovansa osoittaa Pilkingtonille asetuksen N:o 17 11 artiklan mukaisen tietopyynnön ja tiedottavansa menettelyn kulusta kantajalle.

8 Komissio toimitti 3.12.1993 kantajalle ei-luottamuksellisen version Pilkingtonin vastauksesta tähän tietopyyntöön.

9 Pilkington esitti komissiolle 16.2. ja 1.3.1994 päivätyillä kirjeillään kantansa kyseisten maantieteellisten markkinoiden määrittelystä ja sen määräävää markkina-asemaa koskevasta väitteestä.

10 Kish Glass vahvisti kahdella 8.3.1994 päivätyllä kirjeellään komissiolle kantansa, jonka mukaan relevantteina maantieteellisinä markkinoina on pidettävä Irlantia ja jonka mukaan Pilkington on käyttänyt väärin määräävää asemaansa erityisillä 4 mm:n floutlasimarkkinoilla. Se toimitti komissiolle myös tietoja Pilkingtonin soveltamista hinnoista Irlannin markkinoilla.

11 Kantaja toimitti komissiolle 24. ja 27.5.1994 muita tietoja, jotka sen mukaan osoittivat, että kuljetuskustannukset Manner-Euroopasta Irlantiin ovat paljon korkeampia kuin kuljetuskustannukset Yhdistyneestä kuningaskunnasta Irlantiin ja että oli olemassa paikalliset maantieteelliset markkinat.

12 Pilkington ilmoitti komissiolle 10.6.1994 päivätyllä kirjeellään olevansa eri mieltä kantajan toimittamista kuljetuskustannuksia koskevista tiedoista.

13 Saatuaan muilta yhteisön lasintuottajilta tietoja komissio osoitti kantajalle 19.7.1995 asetuksen N:o 99/63/ETY 6 artiklan nojalla toisen kirjeen, jossa se vahvisti, että relevantteina tuotemarkkinoina oli kaiken paksuisen floutlasin myynti jälleenmyyjille, että relevantit maantieteelliset markkinat kattoivat koko yhteisön ja että Pilkingtonilla ei ollut näillä markkinoilla määräävää asemaa.

14 Kantaja esitti 31.8.1994 huomautuksensa tästä toisesta kirjeestä asetuksen N:o 99/63/ETY 6 artiklan nojalla ja kiisti uudelleen sekä komission hyväksymän maantieteellisten markkinoiden ja tuotemarkkinoiden määrittelyn että sen arvioinnin Pilkingtonin määräävästä markkina-asemasta.

15 Komissio tiedusteli 31.10. ja 3.11.1995 välisenä aikana puhelimitse ja telekopioina kahdeksalta Irlannissa toimivalta lasin maahantuojalta niiden 4 mm:n floutlasin ostomenetelmistä.

16 Komissio lähetti 14.11.1995 asetuksen N:o 17 11 artiklan mukaisia tietopyyntöjä Irlannin markkinoilla toimiville yhtiöille sekä kantajalle ja Pilkingtonille saadakseen tietoja Irlannissa myydyn 4 mm:n floutlasin määrästä, myydyn lasin paksuudesta ja kuljetuskustannuksista Dublinin alueelle.

17 Komissio toimitti 18.12.1995 kantajalle viiden lasiyhtiön vastaukset, jotka se vastaanotti 22.12.1995. Komissio toimitti sille 7.2.1996 viiden muun lasiyhtiön vastaukset, jotka saapuivat sille 12.2.1996.

18 Komissio hylkäsi lopullisesti Kish Glassin tekemän kantelun 21.2.1996 tekemällään päätöksellä (asia IV/34.193 — Kish Glass; jäljempänä kanteen kohteena oleva päätös), joka saapui kantajalle 1.3.1996. Komissio pysyi aikaisemmassa kannassaan, jonka mukaan relevantit tuotemarkkinat muodostuivat kaiken paksuisen floutlasin myynnistä jälleenmyyjille, relevantit maantieteelliset markkinat kattoivat yhteisön kokonaisuudessaan tai ainakin yhteisön pohjoispuolen eikä Pilkingtonilla ollut näillä markkinoilla määräävää asemaa."

3 Näissä olosuhteissa Kish Glass nosti 11.5.1996 kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

Valituksenalainen tuomio

4 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisella tuomiolla Kish Glassin nostaman kanteen kokonaisuudessaan.

5 Ensinnäkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 32—39 kohdassa Kish Glassin puolustautumisoikeuksien ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista sekä harkintavallan väärinkäyttöä koskevan kanneperusteen.

6 Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 44—47 kohdassa Kish Glassin menettelysääntöjen rikkomisesta esittämän kanneperusteen.

7 Kolmanneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 51—53 kohdassa Kish Glassin kanneperusteen, joka koski olennaisten menettelymääräysten rikkomista ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista.

8 Neljänneksi ensimmäisen oikeusasteen hylkäsi valituksenalaisen tuomion 62—70 kohdassa Kish Glassin kanneperusteen, joka koski relevanttien tuotemarkkinoiden määrittelyssä tehtyä ilmeistä arviointivirhettä.

9 Viidenneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 81—100 kohdassa Kish Glassin kanneperusteen, joka koski maantieteellisiä markkinoita koskevaa ilmeistä arviointivirhettä.

Valitus

10 Kish Glass vaatii valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion ja riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

11 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— jättää valituksen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää sen perusteettomana

— velvoittaa Kish Glassin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12 Pilkington vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— hylkää valituksen perusteettomana

— velvoittaa Kish Glassin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

13 Kish Glass vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen, joista ensimmäisen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti asetuksen N:o 17 11 artiklan mukaisia vaatimuksia, toisen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti kantelijan oikeuksia koskevaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä ja kolmannen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti EY:n perustamissopimuksen 190 artiklaa (josta on tullut EY 253 artikla) ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon virheellisesti.

14 Aluksi on syytä muistaa, että yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 119 artiklassa määrätään, että jos valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai jos valitus on selvästi perusteeton, yhteisöjen tuomioistuin voi milloin tahansa hylätä valituksen perustellulla määräyksellä.

Valituksen tutkittavaksi ottaminen

15 Komissio väittää, että valitus on jätettävä kokonaan tutkimatta, koska sen hyväksyminen ei tuottaisi hyötyä muutosta hakeneelle asianosaiselle.

16 Komissio on riidanalaisella päätöksellä hylännyt Kish Glassin väitteen, jonka mukaan Pilkingtonilla oli määräävä asema Irlannin 4 mm:n floutlasimarkkinoilla, sillä perusteella, että paitsi relevanttien tuotemarkkinoiden myös maantieteellisten markkinoiden analyysi oli virheellinen. Toisin sanoen riidanalaisen päätöksen kumoaminen edellyttäisi, että komission analyysi todettaisiin molemmilta osin virheelliseksi.

17 Vaikka valittajan kolmas valitusperuste liittyy komission riidanalaisessa päätöksessä hyväksymiin maantieteellisiin markkinoihin, komissio katsoo, ettei Kish Glassin valitus aseta kyseenalaiseksi sitä osaa valituksenalaisesta tuomiosta, jossa vahvistetaan analyysi relevanteista tuotemarkkinoista.

18 Komission mukaan Kish Glass ei näin ollen ole näyttänyt, että mikäli valitus hyväksyttäisiin, riidanalaisella päätöksellä saavutettu lopputulos voisi muuttua. Valittajan kahden ensimmäisen, menettelyä koskevan valitusperusteen ratkaiseminen ei voi muuttaa tätä johtopäätöstä, sillä vaikka nämä valitusperusteet hyväksyttäisiin, ne eivät kuitenkaan voisi vaikuttaa riidanalaisen päätöksen laillisuuteen.

19 Kish Glass vastaa tähän, että vedotessaan valituksen tutkittavaksi ottamisen perusteiden puuttumiseen sillä perusteella, että kolmas valitusperuste koskee ainoastaan maantieteellisten markkinoiden analyysiä, komissio sivuuttaa sen seikan, että kaksi ensimmäistä valitusperustetta liittyvät relevanttien tuotemarkkinoiden analyysiin vaikuttaneisiin menettelyseikkoihin.

20 On huomattava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan valittajalla olevan oikeussuojan tarpeen olemassaolo edellyttää, että valitus voi mahdollisesti tuottaa hänelle jotakin hyötyä (ks. asia C-19/93 P, Rendo ym. v. komissio, tuomio 19.10.1995, Kok. 1995, s. I-3319, 13 kohta ja asia C-174/99 P, parlamentti v. Richard, tuomio 13.7.2000, Kok. 2000, s. I-6189, 33 kohta).

21 Vaikka on totta, että valittajan esittämä kolmas valitusperuste koskee ainoastaan relevantteja maantieteellisiä markkinoita ja että kaksi ensimmäistä valitusperustetta liittyvät menettelyseikkoihin, toisen valitusperusteen on kuitenkin todettava koskevan suoraan relevanttien tuotemarkkinoiden analyysiin liittyviä kysymyksiä. Toinen valitusperuste on siten tutkittava aineellisesti, toisin kuin komissio väittää pyrkiessään osoittamaan, ettei se voisi vaikuttaa riidanalaisen päätöksen laillisuuteen.

22 Jos tämä toinen valitusperuste hyväksytään, lähtökohtaisesti ei voida sulkea pois vaikutuksia relevantteja tuotemarkkinoita koskevaan analyysiin. Näin ollen siinä tapauksessa, että myös kolmas valitusperuste olisi perusteltu, riidanalaisessa päätöksessä saavutettu lopputulos voisi muuttua, joten valittajalla on selvä oikeussuojan tarve.

23 Tästä seuraa, että valitus on otettava kokonaisuudessaan tutkittavaksi.

Ensimmäinen valitusperuste

24 Ensimmäisellä valitusperusteellaan Kish Glass väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti asetuksen N:o 17 11 artiklan vaatimuksia katsoessaan, että komissio saattoi pätevästi hankkia todisteita puhelimitse siten, että se lähetti tämän suullisen pyynnön jälkeen muotovaatimukset täyttävän kirjallisen pyynnön.

25 Kish Glass väittää ensinnäkin, että valituksenalaisen tuomion 38 ja 44 kohdasta ilmenee, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelut ovat ristiriitaisia. Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on sen mielestä sekoittanut yhtäältä Kish Glassin väitteen, jonka mukaan komissio oli ylittänyt toimivaltuutensa pyytäessään tietoja puhelimitse, ja toisaalta sen väitteen komission harjoittamasta harkintavallan väärinkäytöstä. Kolmanneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei olisi voinut katsoa, että asetuksen N:o 17 11 artiklan nojalla esitetyn suullisen pyynnön perusteella yrityksiltä puhelimitse saadut tiedot oletetaan oikeiksi, kunnes toisin todistetaan.

26 Tältä osin on huomattava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 38 kohdassa katsonut, että "asetuksen N:o 17 11 artiklassa ei estetä komissiota hankkimasta tietoja suullisin pyynnöin siten, että se sen jälkeen toimittaa pyynnöt asianmukaisessa muodossa".

27 Lisäksi tämän määräyksen 2 kohdassa toistetuista valituksenalaisen tuomion 16 ja 17 kohdasta ilmenee, että komissio lähetti 14.11.1995 asetuksen N:o 17 11 artiklan mukaisia kirjallisia tietopyyntöjä Irlannin markkinoilla toimiville yhtiöille ja että se sai näihin pyyntöihin vastauksia. Valittaja ei ole riitauttanut näitä toteamuksia.

28 Koska riidanalainen päätös perustuu komission asetuksen N:o 17 11 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti asianmukaisesti saamiin kirjallisiin tietoihin, se, onko komissiolla oikeus kilpailuasiaa käsitellessään pyytää suullisesti tietoja relevanteilla markkinoilla toimivilta yrityksiltä, on valituksen ratkaisun kannalta merkityksetöntä.

29 Tästä seuraa, että tämä ensimmäinen valitusperuste ei voi menestyä.

Toinen valitusperuste

30 Toisessa valitusperusteessaan Kish Glass väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan kantelijan oikeuksia kilpailuasioissa, kun se on painottanut näiden oikeuksien ja vastaajalla tällaisissa asioissa olevien oikeuksien välistä erottelua. Tämä menettelyvirhe on vaikuttanut komission relevanteista tuotemarkkinoista tekemään analyysiin.

31 Valittaja vetoaa tämän valitusperusteensa tueksi ensinnäkin siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti yhdistetyissä asioissa 142/84 ja 156/84, BAT & Reynolds vastaan komissio, 17.11.1987 annettua tuomiota (Kok. 1987, s. 4487; Kok. Ep. IX, s. 249), ja toiseksi siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on sivuuttanut asiassa C-282/95 P, Guérin automobiles vastaan komissio, 18.3.1997 annetun tuomion (Kok. 1997, s. I-1503), josta ilmenee, että oikeus tutustua asiakirjoihin sisältää oikeuden kommentoida niitä. Näin ollen valittaja katsoo, että sen olisi pitänyt saada kohtuullinen mahdollisuus esittää huomautuksia Irlannin markkinoilla toimivien yritysten antamista vastauksista, että ajankohdan, jolloin Kish Glass sai nämä vastaukset, ja riidanalaisen päätöksen tekemisen välillä kuluneet yhdeksän päivää eivät riittäneet näiden vastausten kommentoimiseen ja että vaikka yhdeksän päivää olisi ollut riittävä aika huomautusten esittämiselle, komission olisi pitänyt ilmoittaa Kish Glassille tässä tarkoituksessa asetetusta aikarajasta.

32 Ensinnäkin on todettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen katsoneen valituksenalaisen tuomion 33 ja 34 kohdassa puolustautumisoikeuksien ja asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden osalta, että yritykset, jotka ovat tehneet hakemuksen asetuksen N:o 17 3 artiklan nojalla, eivät voi vaatia samanlaista suojaa kuin kilpailuasiaa koskevan tutkintamenettelyn kohteena olevat yritykset.

33 Tältä osin riittää, kun todetaan, ettei mikään valituksenalaisessa tuomiossa tästä kysymyksestä tehdyistä johtopäätöksistä osoita, että siinä olisi tehty oikeudellinen virhe.

34 Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti valituksenalaisen tuomion 35 kohdassa kantajan oikeuksista kantelijana, että "nyt esillä olevassa tapauksessa kantelun tutkintamenettely on pitkittynyt yli neljään vuoteen ja että kantajalla on ollut tilaisuus esittää kantansa useaan otteeseen". Se jatkoi samassa kohdassa: "Varsinkaan irlantilaisten yritysten viisi viimeistä vastausta, jotka on toimitettu kantajalle, eivät muuta olennaisia menettelyn kohteena olevia seikkoja, eikä siten se, että komissio on jättänyt kantajalle vain yhdeksän päivää aikaa kommentoida sen vastauksia ennen [riidanalaisen] päätöksen tekemistä, ole estänyt sitä esittämästä asianmukaisesti näkemystään."

35 Tältä osin on huomattava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen johtopäätökset perustuvat tosiseikkoja koskeviin arviointeihin, joita ei voida asettaa kyseenalaisiksi muutoksenhakuvaiheessa, jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen näytetä ottaneen sille esitettyä selvitystä virheellisesti huomioon. Valittaja ei kuitenkaan ole osoittanut sellaista tapahtuneen.

36 Siinäkin tapauksessa, että kantelijan puolustautumisoikeuksia olisi loukattu, valitusperusteen hyväksyminen edellyttäisi joka tapauksessa, että ilman tätä lainvastaisuutta menettely olisi voinut johtaa erilaiseen lopputulokseen (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 209/78—215/78 ja 218/78, Van Landewyck ym. v. komissio, tuomio 29.10.1980, Kok. 1980, s. 3125, 47 kohta; Kok. Ep. V, s. 355 ja asia C-142/87, Belgia v. komissio, tuomio 21.3.1990, Kok. 1990, s. I-959, 48 kohta; Kok. Ep. X, s. 387).

37 On kuitenkin todettava, kuten komissio on perustellusti tuonut esiin ja kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydystä oikeudenkäynnistä ilmenee, että Kish Glassilla ei ollut enää esittää olennaisia huomioita relevanteilla markkinoilla toimivien yritysten vastauksista. Näin ollen se, että Kish Glassilla oli vain yhdeksän päivää aikaa kommentoida näitä vastauksia, ei ole vaikuttanut relevanttien tuotemarkkinoiden analyysiin ja riidanalaisen päätöksen sisältöön.

38 Näin ollen valittajan toinen valitusperuste on hylättävä selvästi perusteettomana.

Kolmas valitusperuste

39 Kolmannessa valitusperusteessaan valittaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen soveltaneen väärin perustamissopimuksen 190 artiklaa, kun se on kieltäytynyt pitämästä riidanalaista päätöstä puutteellisesti perusteltuna floutlasin kuljetuskustannusten osalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on itse maininnut tästä puutteesta suullisessa käsittelyssä, mutta se ei ilmene valituksenalaisesta tuomiosta, jossa esitetään siis tosiseikat virheellisesti.

40 Valittaja väittääkin, että komission ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle antama kirjallinen vastaus, jonka mukaan kuljetuskustannukset eivät ylitä 19:ää prosenttia tuotteen arvosta 500 kilometrin säteellä tehtaasta, on ristiriidassa riidanalaisen päätöksen 33 kohdan kanssa, kun sen mukaan nämä kustannukset ovat noin 10 prosenttia tuotteen arvosta. Tämän ristiriidan olisi joka tapauksessa pitänyt johtaa riidanalaisen päätöksen kumoamiseen perustelujen puutteellisuuden vuoksi. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut virheellisesti valituksenalaisen tuomion 89 kohdassa, että "toisin kuin suullisessa käsittelyssä näytti ilmenevän, [riidanalainen] päätös ei ole ristiriitainen siltä osin kuin sen 33 kohdassa viitataan Pilkington-Techint/SIV-päätökseen".

41 Koska valittajan toinen valitusperuste, joka liittyy relevanttien tuotemarkkinoiden analyysiin, on selvästi perusteeton, kolmas valitusperuste ei voi enää tuottaa

hänelle hyötyä, sillä se kohdistuu ainoastaan siihen valituksenalaisen tuomion osaan, jossa käsitellään relevantteja maantieteellisiä markkinoita.

42 Koska esillä olevalla valituksella ei ole kyetty kyseenalaistamaan sitä relevanttien tuotemarkkinoiden analyysiä, johon riidanalainen päätös perustuu, ja koska tämä analyysi on itsessään riittävä peruste Kish Glassin kantelun hylkäämiselle, kolmas valitusperuste ei voisi johtaa valituksenalaisen tuomion kumoamiseen, vaikka se hyväksyttäisiinkin, kuten komissio on perustellusti todennut tämän määräyksen 16 ja 17 kohdassa esitetyissä huomautuksissaan (ks. vastaavasti asia C-137/95 P, SPO ym. v. komissio, määräys 25.3.1996, Kok. 1996, s. I-1611, 47 kohta ja asia C-362/95 P, Blackspur DIY ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 16.9.1997, Kok. 1997, s. I-4775, 43 kohta).

43 Edellä esitetyn perusteella valitus on hylättävä kokonaan selvästi perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

44 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan muutoksenhakuasiassa työjärjestyksen 118 artiklan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska valittaja on hävinnyt asian ja koska komissio ja Pilkington ovat vaatineet oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, valittaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Valitus hylätään.

2) Kish Glass Co. Ltd velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 18 päivänä lokakuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

S. von Bahr

neljännen jaoston puheenjohtaja